

RÅDETS FØRSTE DIREKTIV

af 12. december 1977

om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed
som kreditinstitut

(77/780/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af traktaten er enhver forskelsbehandling med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, der er begrundet i enten nationalitet eller det forhold, at foretagendet ikke er etableret i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen finder sted, forbudt siden udløbet af overgangsperioden;

for at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt;

i betragtning af omfanget af disse forskelle er det dog ikke muligt ved et enkelt direktiv at indføre sådanne bestemmelser, som er nødvendige for et fælles marked for kreditinstitutter; dette marked må derfor oprettes i etaper; det endelige resultat af en sådan proces skal især gøre det lettere for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor et kreditinstitut, der opererer i flere medlemsstater, har sit hjemsted, i passende samråd med de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater, at føre samlet tilsyn med dette;

samordningen med hensyn til kreditinstitutter skal både for at beskytte sparerne og for at skabe ensartede

konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed; der skal dog om nødvendigt tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger;

samordningen må derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning; der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke kan omfatte;

dette direktiv berører ikke anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger;

én og samme tilsynsordning kan ikke altid anvendes over for alle former for kreditinstitutter; anvendelsen af dette direktiv bør derfor udsættes for visse grupper eller typer af kreditinstitutter, for hvilke en øjeblikkelig anvendelse af direktivet kan medføre tekniske vanskeligheder; det kan dog ikke udelukkes, at mere specielle bestemmelser for sådanne institutter vil vise sig nødvendige i fremtiden; det er imidlertid ønskeligt, at disse specielle bestemmelser baseres på en række fælles principper;

det er hensigten senere for hele Fællesskabet at indføre ensartede betingelser for at meddele tilladelse til beslægtede kategorier af kreditinstitutter; i en første etape må man dog indskrænke sig til at angive visse minimumsbetingelser, som alle medlemsstaterne skal kræve opfyldt;

det ovenfor opstillede mål kan kun nås, hvis de særligt vide skønsmæssige beføjelser, som visse tilsynsmyndigheder råder over ved meddelelse af tilladelse til kreditinstitutter, gradvis indsnævres; kravet om en driftsplan kan i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier;

(1) EFT nr. C 128 af 9. 6. 1975, s. 25.

(2) EFT nr. C 263 af 17. 11. 1975, s. 25.

det endelige mål for samordningen er at nå frem til et system, hvorefter kreditinstitutter, der har hjemsted i en medlemsstat, fritages for enhver national tilladelses-procedure med hensyn til at oprette filialer i de øvrige medlemsstater ;

en vis smidighed er imidlertid allerede i første etape mulig med hensyn til krav til kreditinstitutternes retlige status og beskyttelse af benævnelser ;

det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutterne for at sikre ensartet beskyttelse af sparerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter ; indtil en yderligere samordning kan finde sted, bør der fastlægges passende forholdstal, som gør det muligt, som led i samarbejdet mellem nationale myndigheder efter ensartede metoder at følge udviklingen i forholdende for beslægtede kategorier af kreditinstitutter ; denne fremgangsmåde skulle lette en gradvis tilnærmelse mellem de ordninger med nøgletal, som medlemsstaterne har fastlagt og anvender ; der må imidlertid skelnes mellem nøgletal, der skal sikre en betryggende drift af kreditinstitutterne, og nøgletal, der har relation til den økonomiske politik og pengepolitikken ; med henblik på at opstille forholdstal samt etablere et samarbejde i almindelighed mellem tilsynsmyndighederne må en samordning af reglerne for opstilling af kreditinstitutters regnskaber påbegyndes snarest muligt ;

den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør være ens for alle medlemsstaterne ; det er på nuværende tidspunkt vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af institutter med hjemsted i medlemsstaterne ; det bør præciseres, at Fællesskabet kan indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for dets område, idet der tages hensyn til gensidighedsprincippet ;

undersøgelsen af problemerne inden for de områder, omfattes af Rådets direktiver vedrørende kreditinstitutters virksomhed, særligt med henblik på en mere tydelig samordning, kræver et samarbejde mellem kompetente myndigheder og Kommissionen i et givende udvalg ;

rettelsen af et rådgivende udvalg for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregriber ikke andre regler for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne med hensyn til kreditinstitutternes adgang til at op-

tage virksomhed og tilsynet med dem, herunder især det samarbejde, som finder sted i det kontaktudvalg, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved :

- kreditinstitut : et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning ;
- tilladelse : en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at udøve virksomhed som kreditinstitut ;
- filial : en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut ; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial, dog med forbehold af artikel 4, stk. 1 ;
- egenkapital : kreditinstituttets egen kapital, herunder midler, som kan sidestilles hermed i henhold til de nationale bestemmelser.

Artikel 2

1. Dette direktiv vedrører adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.
2. Det vedrører ikke virksomhed udøvet af
 - medlemsstaternes centralbanker ;
 - postgirokontorer ;
 - i Belgien : kommunale sparekasser, «Institut de Réescompte et de Garantie — Herdisconterings-en Waarborginstituut», «Société nationale d'Investissement — Nationale Investeringsmaatschappij», regionale udviklingsselskaber, «Société nationale du Logement — Nationale Maatschappij voor de Huisvesting», og dets tilladte selskaber, «Société nationale terrienne — Nationale Landmaatschappij» og dets tilladte selskaber ;

- i Danmark : »Dansk Eksportfinansieringsfond« og »Danmarks Skibskreditfond« ;
 - i Tyskland : »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, foretagender, der i medfør af »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« (lov om almenntilgængelig boligbyggeri) er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af denne lov er anerkendt som almenntilgængelige boligselskaber ;
 - i Frankrig : »Caisse des Dépôts et Consignations«, »Crédit Foncier« og »Crédit National« ;
 - i Irland : »credit unions« ;
 - i Italien : »Cassa Depositi e Prestiti« ;
 - i Nederlandene : »N.V. Export-Financieringsmaatschappij«, »Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.«, »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden N.V.«, »Nationale Investeringsbank N.V.«, »N.V. Bank van Nederlandse Gemeenten«, »Nederlandse Waterschapsbank N.V.«, »Financieringsmaatschappij Industrieel Garantiefonds Amsterdam N.V.«, »Financieringsmaatschappij Industrieel Garantiefonds 's-Gravenhage N.V.«, »N.V. Noordelijke Ontwikkelings Maatschappij«, »N.V. Industriebank Limburgs Instituut voor ontwikkeling en financiering« og »Overrijsselse Ontwikkelingsmaatschappij N.V.« ;
 - i Det forenede Kongerige : »National Savings Bank«, »Commonwealth Development Finance Company Ltd.«, »Agricultural Mortgage Corporation Ltd.«, »Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd.«, »Crown Agents for overseas government and administration«, »credit unions« og »municipal banks«.
3. På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå hører det i artikel 11 omhandlede udvalg, herefter benævnt »Det rådgivende Udvalg«, træffer Rådet afgørelse om enhver eventuelt ændring af den i stk. 2 opstillede fortegnelse.
4. a) Kreditinstitutter, som ved dette direktivs meddelelse findes i samme medlemsstat, og som på dette tidspunkt varigt er tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra betingelserne i artikel 3, stk. 2, første afsnit, første, andet og tredje led, i artikel 3, stk. 2, andet afsnit og i artikel 3, stk. 4, samt fra bestemmelserne i artikel 6, forudsat at den nationale lovgivning senest på det tidspunkt, hvor de nationale myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at omsætte direktivet hertil, indeholder følgende bestemmelser :
- centralorganet og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet ;
 - centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber ;
 - centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.
- b) Kreditinstitutter, som har lokalt virkefelt, og som efter dette direktivs meddelelse tilsluttes et centralorgan i den i litra a) angivne forstand, kan drage fordel af de i litra a) fastsatte bestemmelser, såfremt de udgør en normal udvidelse af det net, der hører ind under dette centralorgan.
- c) Når det drejer sig om andre kreditinstitutter end sådanne, som oprettes i nyinddæmmede eller er et resultat af fusion eller spaltning af eksisterende institutter, der hører ind under centralorganet, kan Rådet på forslag af Kommissionen, der hører Det rådgivende Udvalg herom, fastsætte supplerende regler for anvendelsen af litra b), herunder ophævelse af de i litra a) fastsatte undtagelser, såfremt det finder, at tilslutningen af nye institutter, der nyder fordel af den i litra b) fastsatte ordning, vil kunne påvirke konkurrencen negativt. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
5. Medlemsstaterne kan udsætte gennemførelsen af dette direktiv helt eller delvis for så vidt angår visse grupper eller typer af kreditinstitutter, såfremt en sådan øjeblikkelig gennemførelse medfører tekniske problemer, som ikke kan løses på kort sigt. Sådanne problemer kan opstå enten som følge af, at disse institutter er undergivet tilsyn fra en anden myndighed end den, der normalt varetager tilsynet med bankerne, eller som følge af, at de er underlagt en særlig ordning. Under alle omstændigheder kan hverken offentligretlig status eller de pågældende kreditinstitutters ringe størrelse eller begrænsede virkefelt påberåbes som begrundelse for en sådan udsættelse med gennemførelsen. Dette gælder kun for grupper eller typer af kreditinstitutter, som allerede består ved meddelelsen af direktivet.
6. I overensstemmelse med stk. 5 kan en medlemsstat træffe afgørelse om at udsætte gennemførelsen af dette direktiv indtil fem år efter dets meddelelse og kan, efter høring af Det rådgivende Udvalg, forlænge denne afgørelse én gang for højst tre år.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen sin afgørelse og begrundelsen herfor inden seks måneder efter meddelelsen af dette direktiv. Den meddeler ligeledes Kommissionen enhver forlængelse eller ophævelse af denne afgørelse. Kommissionen sørger for, at denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Inden syv år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen, efter at have hørt Det rådgivende Udvalg, Rådet en situationsberetning om den udsatte gennemførelse. I givet fald forelægger Kommissionen inden seks måneder efter forelæggelsen af denne beretning Rådet forslag, der tager sigte på enten at optage de pågældende institutter i den i stk. 2 omhandlede fortegnelse eller at give tilladelse til en yderligere udsættelse af gennemførelsen. Rådet træffer afgørelse om disse forslag inden seks måneder efter deres forelæggelse.

AFSNIT II

Kreditinstitutter med hjemsted i en af medlemsstaterne og filialer i andre medlemsstater

Artikel 3

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de kreditinstitutter, som omfattes af dette direktiv, er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af stk. 2, 3 og 4 fastsætter de betingelserne herfor og meddeler dem til Kommissionen samt til Det rådgivende Udvalg.

2. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder kun tilladelse, når de pågældende kreditinstitutter opfylder følgende betingelser:

- der skal forefindes en særskilt egenkapital,
- der skal forefindes en tilstrækkelig minimumsegenkapital,
- der skal være mindst to personer, som faktisk bestemmer hovedlinjerne for kreditinstituttets virksomhed.

I øvrigt meddeler myndighederne ikke tilladelse, såfremt de i første afsnit, tredje led, nævnte personer ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve disse funktioner.

3. a) De i stk. 1 og 2 omhandlede betingelser kan ikke omfatte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

b) Såfremt det i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat ved meddelelsen af dette direktiv fastsættes, at markedets økonomiske behov er en betingelse for tilladelse, og såfremt de tekniske og strukturelle vanskeligheder i dens banksystem ikke gør det muligt for den at undlade at anvende dette kriterium inden for den i artikel 14, stk. 1, fastsatte frist, kan denne stat dog i en periode på syv år fra meddelelsen fortsat anvende dette kriterium.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen sin afgørelse og begrundelsen herfor inden seks måneder efter meddelelsen.

c) Inden seks år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen, efter at have hørt Det rådgivende Udvalg, Rådet en beretning om anvendelsen af kriteriet om det økonomiske behov. I givet fald forelægger Kommissionen Rådet forslag, der tager sigte på at bringe anvendelsen af dette kriterium til ophør. Den i litra b) anførte periode forlænges med yderligere fem år, medmindre Rådet i mellemtiden på forslag af Kommissionen træffer énstemmig afgørelse om at bringe anvendelsen af dette kriterium til ophør.

d) Anvendelsen af kriteriet om det økonomiske behov kan kun ske på grundlag af forud fastsatte, generelle kriterier, som skal offentliggøres, meddeles Kommissionen samt Det rådgivende Udvalg, og som har til formål at fremme:

- sikkerheden med hensyn til opsparingen,
- øget produktivitet i banksystemet,
- mere ensartede konkurrenceforhold for de forskellige kategorier af kreditinstitutter,
- et større udbud af banktjenesteydelser, afhængig af befolkningen og den økonomiske aktivitet.

Den nærmere præcisering af ovennævnte mål skal finde sted i Det rådgivende Udvalg, der allerede på sine første møder skal påbegynde dette arbejde.

4. Medlemsstaterne træffer endvidere bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af instituttets organisation.

5. Det rådgivende Udvalg har til opgave at undersøge det indhold, som medlemsstaterne giver de i stk. 2 opstillede betingelser, eventuelle yderligere betingelser, som medlemsstaterne måtte stille, samt de oplysninger, som skal være indeholdt i driftsplanen, og stiller i givet fald forslag til Kommissionen med henblik på en mere detaljeret samordning.

6. Når tilladelse nægtes, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

7. Enhver tilladelse meddeles Kommissionen. Alle kreditinstitutter optages på en fortegnelse, som Kommissionen ajourfører og offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan gøre oprettelse på deres område af filialer af kreditinstitutter, som omfattes af dette direktiv, og som har hjemsted i en anden medlemsstat, betinget af en tilladelse i henhold til den lovgivning og procedure, som gælder for kreditinstitutter, der har hjemsted på deres eget område.

2. Dog kan et kreditinstitut ikke nægtes tilladelse til at oprette en filial, alene under henvisning til, at instituttet i en anden medlemsstat har en retlig status, som ikke godkendes for kreditinstitutter, der udøver tilsvarende virksomhed i værtslandet. Denne bestemmelse gælder dog ikke for kreditinstitutter, der ikke råder over særskilt egenkapital.

3. De kompetente myndigheder meddeler Kommissionen alle tilladelser til de i stk. 1 omhandlede filialer.

4. Denne artikel berører ikke den ordning, medlemsstaterne anvender for filialer, der er oprettet på deres område af kreditinstitutter, som har hjemsted der. Uanset artikel 1, tredje led, anden sætning, gælder lovgivningen i de medlemsstater, som kræver særskilt tilladelse for hver filial af et kreditinstitut, der har hjemsted på deres område, også for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted i en anden medlemsstat.

Artikel 5

De kreditinstitutter, der omfattes af dette direktiv, kan for udøvelsen af deres virksomhed på Fællesskabets område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, uanset om der i værtsmedlemsstaten findes bestemmelser om brugen af ordene »bank«, »sparekasse« eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveks-

ling, kan værtsmedlemsstaten med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

Artikel 6

1. Indtil yderligere samordning kan finde sted, opstiller de kompetente myndigheder i observationsøjemed, og i givet fald som supplement til eventuelle andre af dem benyttede nøgletal, forholdstallene mellem kreditinstitutternes forskellige aktiv- og/eller passivposter med henblik på at kunne følge både disse institutters solvens og likviditet og andre omstændigheder, der er relevante som værn for opsparing.

Med henblik herpå fastlægger Det rådgivende Udvalg indholdet af de forskellige faktorer, som indgår i de i første afsnit omhandlede forholdstal, og fastlægger den metode, som skal anvendes ved beregningen af disse.

Om fornødent lader Det rådgivende Udvalg sig vejlede af tekniske rådslagninger mellem tilsynsmyndighederne for de pågældende kategorier af institutter.

2. De i henhold til stk. 1 i observationsøjemed opstillede forholdstal beregnes mindst hvert halve år.

3. Det rådgivende Udvalg behandler resultaterne af de analyser, der er udført af de i stk. 1, tredje afsnit, omhandlede tilsynsmyndigheder på grundlag af de i stk. 2 omhandlede beregninger.

4. Det rådgivende Udvalg kan forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal.

Artikel 7

1. Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig dersom de der har oprettet filialer, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette kontrollen med deres likviditet og solvens.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 6 kan de kompetente myndigheder ligeledes opstille forholdstal

som omhandlet i nævnte artikel, og som gælder for de i nærværende artikel omhandlede filialer, idet de henholder sig til de i artikel 6 omhandlede faktorer.

3. Det rådgivende Udvalg tager hensyn til sådanne tilpasninger, som måtte være nødvendige som følge af de særlige omstændigheder, der gælder for filialerne i forhold til de nationale bestemmelser.

Artikel 8

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen for et kreditinstitut, der omfattes af dette direktiv, eller for en filial, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 4, såfremt instituttet eller filialen:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder;
- b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser;
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse, bortset fra betingelserne vedrørende egenkapital;
- d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet dem betroet;
- e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

2. Desuden inddrages en tilladelse for en filial, meddelt i henhold til artikel 4, dersom den kompetente myndighed i det land, hvor det kreditinstitut, som har oprettet filialen, har sit hjemsted, har inddraget tilladelsen for dette institut.

3. Medlemsstater, som kun meddeler de i artikel 3, stk. 1, og i artikel 4, stk. 1, omhandlede tilladelser, hvis der er et økonomisk behov herfor på markedet, kan ikke inddrage disse tilladelser under påberåbelse af, at et sådant behov ikke længere er til stede.

4. Før inddragelsen af en tilladelse for en filial, meddelt i henhold til artikel 4, høres den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted. Såfremt det er påkrævet, at der handles yderst hurtigt, kan der i stedet for høringen blot gives underretning. Den samme fremgangsmåde benyttes tilsvarende, dersom en tilladelse for et kreditinstitut, som har filialer i andre medlemsstater, inddrages.

5. Inddragelse af en tilladelse skal altid begrunde sig og meddeles de pågældende; inddragelsen meddeles Kommissionen.

AFSNIT III

Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet

Artikel 9

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og Det rådgivende Udvalg meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande, indgået i henhold til traktaten, indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som på grundlag af gensidighedsprincippet giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

AFSNIT IV

Overgangsbestemmelser og almindelige bestemmelser

Artikel 10

1. De kreditinstitutter, som omfattes af dette direktiv, og som i overensstemmelse med bestemmelserne i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, har påbegyndt deres virksomhed før ikrafttrædelsen af dette direktivs gennemførelsesbestemmelser, anses som tilladte. De omfattes af dette direktivs bestemmelser om udøvelse af virksomhed som kreditinstitut samt af de i artikel 3, stk. 2, første afsnit, første og tredje led, og de i artikel 3, andet afsnit, anførte betingelser.

Medlemsstaterne kan give kreditinstitutter, som på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv ikke opfylder den i artikel 3, stk. 2, første afsnit, tredje led, anførte betingelse, en frist på højst fem år til at efterkomme den.

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen i artikel 3, stk. 2, første afsnit, første led, og som bestod ved dette direktivs gennemfø-

relse, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse virksomheder for at opfylde betingelsen i artikel 3, stk. 2, første afsnit, tredje led.

2. Alle de i stk. 1 omhandlede kreditinstitutter optages på den i artikel 3, stk. 7, omhandlede fortegnelse.

3. Hvis et kreditinstitut anses som tilladt i henhold til stk. 1, uden at der har fundet en tilladelsesprocedure sted, sidestilles forbud mod dets fortsatte virksomhed med inddragelse af tilladelsen.

Med forbehold af første afsnit finder artikel 8 tilsvarende anvendelse.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan det af kreditinstitutter, der er oprettet i en medlemsstat, uden at der, før de begyndte deres virksomhed, har fundet en tilladelsesprocedure sted i denne medlemsstat, kræves, at de ansøger om en sådan tilladelse hos den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv. Det kan kræves, at disse institutter opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2, andet led, samt alle andre generelle gennemførelsesbetingelser, der måtte blive fastsat af den pågældende medlemsstat.

Artikel 11

1. Der oprettes under Kommissionen et »Rådgivende udvalg for de kompetente myndigheder i Det europæiske økonomiske Fællesskabs Medlemsstater«.

2. Det rådgivende Udvalg har til opgave at bistå Kommissionen med at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv samt af Rådets direktiv 73/183/EØF af 28. juni 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter⁽¹⁾, for så vidt sidstnævnte vedrører kreditinstitutter. Det skal desuden udføre de andre i dette direktiv foreskrevne opgaver samt bistå Kommissionen ved udarbejdelsen af nye forslag til Rådet angående den samordning, der skal tilstræbes for kreditinstitutter.

3. Det rådgivende Udvalg beskæftiger sig ikke med konkrete spørgsmål vedrørende de enkelte kreditinstitutter.

4. Det rådgivende Udvalg består af højst tre repræsentanter fra hver medlemsstat og fra Kommissionen. Disse repræsentanter kan lejlighedsvis og med forbehold af forudgående godkendelse fra udvalget ledsages af rådgivere. Udvalget kan tillige opfordre sagkyndige

og eksperter til at deltage i møderne. Sekretariatsforretningerne varetages af Kommissionen.

5. Det rådgivende Udvalg holder møde første gang efter indkaldelse fra Kommissionen og under forsæde af en af dennes repræsentanter. Ved denne lejlighed fastsætter det sin forretningsorden og vælger en formand blandt medlemsstaternes repræsentanter. Det holder herefter møde med regelmæssige mellemrum og i øvrigt hver gang, situationen gør det nødvendigt. Hvis Kommissionen finder, at situationen kræver det, kan den anmode udvalget om at afholde et hastemøde.

6. Det rådgivende Udvalgs forhandlinger og resultatet heraf er fortrolige, medmindre udvalget træffer anden bestemmelse.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle, der er eller har været tjenestegørende hos de kompetente myndigheder, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, kun må videregives til andre personer eller myndigheder i henhold til gældende lovbestemmelser.

2. Stk. 1 er dog ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater kan udveksle de meddelelser som omhandles i dette direktiv. De således udvekslede oplysninger omfattes af den tavshedspligt, som påhviler personer, der er eller har været tjenestegørende hos den modtagende kompetente myndighed.

3. Med forbehold af tilfælde, der omfattes af straffetlige bestemmelser, kan den myndighed, der modtager oplysningerne, kun anvende disse som led i en undersøgelse af betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, og med henblik på at lette kontrollen med de pågældende kreditinstitutters likviditet og solvens samt med betingelserne for at udøve virksomhed, eller såfremt den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere myndighed eller indbringes for domstolene i medfør af artikel 13.

Artikel 13

Medlemsstaterne drager omsorg for, at afgørelser vedrørende et kreditinstitut, som er truffet i medfør af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser, vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, kan ind-

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 16. 7. 1973, s. 1.

bringes for domstolene; dette gælder også, hvis der ikke senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger, er truffet nogen afgørelse.

AFSNIT V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Straks efter meddelelsen af direktivet meddeler medlemsstaterne Kommissionen teksten til de væsentlige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de udsteder på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

A. HUMBLET

Formand
